

Da so se z žvižganjem privabljali raki iz račin, ne ve danes nihče. Tudi je nemogoče, ker leže račine tako globoko pod vodo, da rak žvižga ne more slišati.

Lov rakov z žvižganjem je torej prazna vera. Da je imel Pavlovič izredno srečo, mnogo večjo kot drugi, je vzrok v tem, da je za račine bolje vedel kot drugi, da je bil sploh boljši rakar in da je znal loviti ob pravem času.

Vera, da se love raki z žvižganjem, je nastala iz vraže, da imajo raki svojega pastirja — hudiča. Ta vera je razširjena na Slovenskem povsod, kjer so bile rakovnice (rakovite vode). Pravi pa, da hudič ponoči rake pase. Na prste jim zažvižga in koj se izkobacajo vsi iz vode pa se pasejo po travi. V poletnem času (najrajši ko pšenica cvete) jih gre sicer vsak večer nekaj na pašo, vsi pa le, če jim hudič žvižga. Zato ljudje, ki hočejo mnogo rakov nabrati, tudi žvižgajo, da bi izvabili rake iz lukenj. Gorje jim pa, če bi bil hudič tako blizu, da bi jih slišal in bi opazil njihovo golju-fijo! Raztrgal bi žvižgača.

Da je žvižganje rakom prazna vera in da ne velja, so ljudje kmalu spoznali. Zato pomeni žvižganje rakom za nič stvar.

Žabam ali ribam gosti ima enak pomen. Sostanovalkam raka se gode.

Nekaj zagovorov iz borovniške okolice

Dr. J. Lokar

Zoper prisad: Ti hud (prisad) pejd vn s tega mesa, s tega mesa v tenko kožco, s tenke kože v tenko dlačco, s tenke dlačce v tenko travco, s tenke travce v tenko listjiče, pejd čez grmovje in skalovje, pejd ke, k'er zgonovi ne zgone, ker kori ne pojo, tam se suši, k'er nič božjega več ni.

Zoper strup: Tam stoji silna škala, na tej škali sv. Šenpas, še Mat Božja ke pride, pravi: Vstani gori, sv. Šenpas, pejd k tem človeku vernemu in kršenmu, da ga ne bo srbel ne bolet od tega črva pozemelskega. Iz zemlje si pršu, v zemljo boš šu! V imen Boga Očeta in Sina in sv. Duha. (Amen se ne sme izgovoriti.)

Za grlo: Sv. Blaž je imel devet sestra. Od 9—8, od 8—7, od 7—6, od 6—5, od 5—4, od 4—3, od 3—2, od 2—1, od ene do nobene. Daj Bog in sv. Blaž, da bi se te bolečine tako razšle, kakor so se te sestre razšle.

Kadar se žila odpre: So bli trije malnarji: oče malnar, sin malnar, sinov sin malnar. So vstavli to tekočo vodo. Tud jest tebi vstavim to krvavo žilo. V imen Boga Očeta in Sina in sv. Duha. (Amen se ne sme reči.)

Zoper zobno bolečino: Ti bolečina, pejd vn s tega mesa, ker te ta kršen človk preganja: V imen Boga, Očeta in Sina in sv. Duha. Amen.

Zoper neznano bulo. Ti neznana bula, pejd preč, te preganjam, te panam. V imen Boga Očeta in Sina in sv. Duha. Amen.

Zoper vred: Jezus je šu čez most, je oslička jeizmu, osličk se je spotknu, želodc se je premeknu. Pomagaj Bog in sv. Peter!

Preden se zagovor izreče, se mora na del telesa, kjer boli ali je rana, dahnti. Medtem pa, ko se besede izgovarjajo, se pljune trikrat v nič (nazaj čez ramo).

